

for kostbar, forekommer mig at maatte være meget vanskeligt for det ærede Flertal. Det forekommer mig da ogsaa, at det ærede Flertal har viist, at det selv har en Følelse deraf, idet det har troet at maatte ty til en tredje Grund, en ganske ny Grund, til ikke uden videre at ville godkjende Traktaten, nemlig den, at der samtidig, jævnsides med de af Traktaten flydende Nedsættelser i Afgifterne for Artiller, der mest forbruges af de Velhavende i Landet, skulde og maatte gaa Nedsættelser i Toldafgiften for andre Varer; ja det ærede Flertal er gaaet videre endnu, idet det har sagt, at der jævnsides dermed maatte gaa en almindelig ny Toldlov, som kunde bringe de andre Samsunds-klasser tilsvarende Fordele. Den Opdagelse, at det vilde være utilbørligt at godkjende en Traktat, som bringer, om ikke hver enkelt Mand i Landet, saa Landet i dets Helhed væsentlige Fordele, naar man ikke samtidig dermed skaffer de Klasser i Landet, der ikke kunne paavises at have nogen direkte Fordel af Traktaten — indirekte Fordel have de utvivlsomt — ogsaa en paavijelig Fordel, denne Opdagelse tror jeg ganske vist, at det ærede Flertal dristigt kunde fordrø Verdenspatent paa, thi jeg tror ikke, at den er fremkommen tidligere. Den er i alt Fald aldeles bestemt ikke fremkommen i vore Nabolande, hvor det dog er vitteligt, hvad jeg har nævnt, at Offrene paa Lugsvarer, Toldnedsættelserne derfor har været langt betydeligere end hos os, for Sverigs Bedkommende over det Dobbelt af, hvad de har været for os, og for Norges Bedkommende henved en halv Gang højere, uden at jeg tror, det er faldet Nogen ind, i alt Fald har det ikke faaet sit Udtryk, at man ikke kunde forsvare at godkjende Traktaten, uden at man samtidig fik Nedsættelse paa andre Artiller end dem, selve Traktaten omfattede; og her er for Sverigs Bedkommende endda at mærke, at de svenske Forbrugere ikke samtidig have faaet en saadan Lettelse, som de danske saae ved Ophævelsen af Saltholden; thi Saltet var i Forveien toldfrit i Sverige. Hele Sverigs Offer er bragt paa Lugsvarer, og ikke desto mindre har der ikke været Tale om, at det var en Betingelse for at kunne gaa ind paa Traktaten, at der fandt en Nedsættelse Sted i almindelige Konsumafgifter, ja ikke engang i den almindelige Konsumafgift, som i Sverige er saa usforholdsmæssig høj i Sammenligning med vor, i Brændevinsafgiften. Den svenske Brændevinsafgift er jo omtrent 9 Gange saa høj som vor, og skjøndt den fik sin sidste Forhøielse den 2den Juli 1882, tog man dog ikke i Betænkning forrige Aar, altsaa 1883, at stadfæste den spanske Handelstraktat med

dens betydelige Nedsættelser for Lugsvarer, derunder Vin, uden engang at forlange denne sidste Forhøielse af Brændevinsafgiften ophævet. Det har ikke været og er mig ikke muligt at se den virkelige Forbindelse, der er mellem disse to Sager. For mig staar det kun som en vilkaarlig Forbindelse, det ærede Flertal har villet bringe tilveie, og det forekommer mig, at det ærede Flertal ikke har kunnet gjøre sig nogen Illusion med Hensyn til, at jo Følgen af at etablere denne Forbindelse nødvendigvis maa blive en af to, som jeg angav forleden, enten at det lykkes det ærede Flertal at faae sin Toldreform slæbt igjennem af den lille spanske Handelstraktat, eller at det ærede Flertals Toldreform falder og fører den spanske Traktat med sig i Faldet. Det forekommer mig heller ikke, at det ærede Flertal maa kunne gjøre sig stor Illusion om, hvilket af disse to Tilfælde der har Chansen for sig. Skulde det Første lykkes, det at se Toldreformen ført igjennem jævnsides med Godkjendelsen af den spanske Handelstraktat, saa maa det ærede Flertal antage, at der er langt stærkere Kræfter i denne lille Bugserbaad, den spanske Handelstraktat, end man skulde tro, og at dets eget Toldlovsforslag ikke er en saa umaadelig tung Koloß, som det efter min Betragtning, og ikke efter min alene, er. Der har jo i en lang Række af Aar været forhandlet om en Revision af Toldloven, uden at det har ført til noget Resultat. Det forekommer mig, at dersom dette skulde tages som et alvorligt Forsøg paa at faae Ende paa Forhandlingen om Revisionen af Toldloven, saa maatte dog i det Mindste det Forslag, som nu fremkommer fra dette Thing, være ligesaa antageligt, ja burde være mere antageligt end de Forslag, som tidligere ere fremkomne, men netop det Modsatte er jo Tilfældet. (Modsigelse af Monrad.) Det ærede Medlem for Odense Amts Afd. Valgkreds siger, at det er vigtigt. Jeg skal da tillade mig at godtgjøre, hvor paa min Betragtning støttes. For et Aar Aar siden fremkom der fra et Flertal i dette Thing et Forslag om en Toldlov, hvis Tariffbestemmelser ikke stod meget fjærnt fra dem, der i dette Dieblit foreligger, men som tillige indeholdt Bestemmelser om, at Loven først traadte i Kraft, naar der var vedtaget en Lov om Brændevinsafgift og en Lov om Skat paa Ol, hvilke gav en meget betydelig Dækning for en Del af Tabene ved Toldlovsrevisionen. Derefter fremkom der i Fjor fra det ærede Things Flertals Side et Toldlovsforslag, omtrent med de samme Tariffatser — jeg ønsker ikke at reise nogen Strid om, hvorvidt Tariffatserne er nøiagtig